

2. Gospodinski tečaj v Zidanem mostu.
3. Dekleta pri pranju — gospodinski tečaj č. šolskih sester v Mariboru 1931.
4. Dekleta v kuhinji — gospodinski tečaj v Celju.
5. Dekliška zveza slovenskih deklet v Zagrebu.
6. Gospodinski tečaj Obrež pri Središču.
7. Gospodinsko-nadaljevalna šola v Slovenski Bistrici.
8. Dekleta na vrtu — gospodinski tečaj pri č. šolskih sestrah v Mariboru.

Udeležence teh tečajev še menda nimajo vse »Gospodinskega koledarja«. Pošljite znak na 10 Din v pismu na Tiskarno sv. Cirila v Mariboru.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 16. januarja 1932 so pripeljali špeharji 183 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 10 do 12 Din, špeh 11 do 14 Din. Kmetje so pripeljali 7 voz sena po 75 do 85 Din, 1 otave po 75 Din, 3 slame po 65 do 70 Din, 3 voze krompirja po 1 do 1.50, 2 čebule po 5—6 D. Česen 10 do 16), 28 vreč zelja (glave) 2—3 D. Rž 1.50, ječmen 1.50, oves 1.25—1.50, koruza 1—1.50, proso 1.50—2, ajda 1.50, ajdovo pšeno 4.50—5, fižol 2—2.50. Kokoš 25—35, piščanci 25—35, raca 18—25, gos 50—75, puran 60—85. Čeli orehi 5—6, luščeni 16—20. Hren 12—14, kisle zelje 3—4, repa 2. Radič 12—14, jabolka 2.50—3. Mleko 2—3, smetana 10—12, surovo maslo 14—32. Jajca 1—1.50, med 14—20, suhe slive 8—12 Din.

Mariborsko sejmsko poročilo. Na sejmu 12. januarja je bilo prignanih: 12 konjev, 11 bikov, 71 volov, 261 krav in 9 telet. Skupaj 364 komadov. Povprečne cene za različne živalske vrste so bile sledeče: Debeli voli, 1 kg žive teže 4—4.50, poldebeli voli 3—3.50, plemenski voli 2.50—3.75, bikji za klanje 2.50—3.50, klavne krave debele 2.50—4, plemenske krave 2.50—3, krave za klobasarje 1.25—1.75, molzne krave 2.50—3.50, breje krave 2.50—3.50, mlada živina 2.75—4.50. Prodanih je bilo 233 komadov.

Mariborski svinjski sejem z dne 15. I. 1932. Na svinjski sejem dne 15. t. m. je bilo pripeljanih 75 svinj, cene so bile sledeče: mladi

prašiči 7—9 tednov stari komad 80 do 100 Din, 3—4 mesece 250 do 200 Din, 5—7 mesecev 350 do 400 Din, 8—10 mesecev 450 do 500 Din, 1 leto 600 do 700 Din, 1 kg žive teže 6 do 7 Din, 1 kg mrtve teže 8.50 do 9.50 Din. Prodanih je bilo 43 svinj.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso, I. vrste 1 kg 10—12, volovsko meso II vrste 7—8, Meso od bikov, krav, telic 4—6, telečje meso I vrste 12—14, telečje meso II. vrste 8—10, svinjsko meso sveže 10—16 Din.

*

Izseljevanje brezposelnih proti severu in jugu.

Pred dnevi se je doigralo v newyorški lukii nekaj izrednega. 40 oseb se je vkrcalo v čoln, da se popeljejo na Labrador, polotok čisto v severni Kanadi.

Časnikar je vprašal izseljence, kaj za božjo voljo nameravajo početi na z večnim ledom pokritim Labradorju? Ljudje so pa čisto resno zatrjevali, da se nameravajo tamkaj naseliti.

»Tamkaj so vendar le pragozdovi, led ter sneg,« jim je zatrjeval časnikar.

»Resnica«, so mu pritrjevali izseljenci, »in poleg ledu še samota in zapuščenost. Pa ravno to iščemo in bomo veseli, ako nas ne bo nikdo več v življenju motil.«

Časnikar je povpraševal, kaj da je vzrok, da bežijo pred svetom?

»Glejte,« so mu odgovorili, »že eno leto smo brez dela in zagotavlja nam, da bo trajala neznosna brezposelnost še nekaj let. Prav od nikoder se ne bliža upanje na ublažitev brezposelnosti. Mi smo krepki ljudje in nočemo, da bi pomrli od brezposelnosti.«

Čoln je odjadril in je med tem že gotovo dosegel zaželjen cilj.

Drugo poročilo nam pravi, da so se začeli ljudje izseljevati v smeri proti Spitzbergom in na druge otoke v območju severnega tečaja. Posebno Angleži in Švedi hite v pokrajine večne zime in se ne dajo odvrniti kljub dej-

stvu, da sta na severu kralja: tema in led.

Začetkom novembra 1931 se je izselilo več salpeterskih delavcev iz južno-ameriške države Čile na otok Sv. Tomaža v Galapagos otočju. Otok Sv. Tomaža (v Tihem Oceanu med srednjo in južno Ameriko) je bil doslej oživiljen le od orjaških želv, a ima tudi sladko vodo. Izseljenci izjavljajo, da se ne bodo več vrnili v domovino, a tudi ne trpijo, da bi jim še kedo sledil v samoto.

Iz navedenih slučajev izselitve je razvidno dejstvo, da hoče danes toliko ljudi radi brezposelnosti obrniti civilizaciji hrbet in pričeti svojo srečo na čisto nedotaknjeni zemlji.

Ljudje se ne morejo več izseljevati v gostejše naseljene ter obdelane pokrajine. Domače razmere jih silijo ven iz domovine, so se pač zaleteli v kraje, ki še niso last nikogar in kjer ni izžemanja ubogega trpina od strani brezsrčnega in za ljubezen do bližnjega gluhega kapitalizma. Ta beg v neobljudene kraje in pokrajine prikriva poseben ter globok pomen za današnjo — popolnoma zmedeno dobo!

*

Šošnjavec pri Slov. Bistrici. Tukajšnje Prosvetno društvo vlijudno vabi na prireditve igre »Veriga«, katero vprizorijo naši igralci na zadnjo predpusno nedeljo, to je dne 7. februarja, popoldne po večernicah. Vabimo tudi naše prijatelje iz sosednjih župnij. Ker pri našem dobrem ljudstvu tako primanjkuje denarja, je odbor odločil pobiranje prostovoljne vstopnine; kolikor si pač more vsak prigrati, toliko naj žrtvuje za društvo. Prisrčno povabljeni vsi bližnji in daljni, premožni in revni, stari in mladi, da se razvedrite pri tej lepi igri!

gotovo kmalu oglasili Slovenjebistričani in potem bo zavrelo med vsemi slovenskimi kmeti, ki se bodo združili z že obstoječo hrvaško puntarsko kmečko zvezo. Da so ga za te vesele in upanje na boljšo bodočnost obetajoče novice kmetje napajali, je razumljivo samo po sebi. Kmalu popoldne se je že bil napil žolna, da je razsajal, imel opravka s trškimi beriči in nočil v občinskem zaporu.

Dolgi Grobinov Filip iz Buč je pripovedoval, da je bil v Kapelah pri Brežicah na sejmu. Videl in slišal je tamkaj slepega Hrvata, ki je pripovedoval še vse nekaj bolj strašnega o grozodejstvih ter pokvarjenosti hrvaške grajske gospode nego pijani Belak. Sejmarji so pustili živino in trgovino ter poslušali slepca, ki je strašno zgledal. Razlagal jim je, kaj so že dosegli Hrvati v borbi za staro pravdo in da bo treba tudi slovenskemu kmetu seči po kosi ter cepcu. On ni prav razumel vsega, kar je kričal Hrvat, ker je bil predalet proč radi gneče. Ve pa, da roma slepi mož od kraja do kraja peš in da hoče celo v Gradec, kjer bo tožil graščaka, ki ga je oslepil. Vsi so želeli, da bi bil

slepi trpin danes med njimi, ko jih je toliko zbranih, da bi slišali kaj in kako je v resnici s hrvaškimi puntom.

Takile razburljivi pomenki in še dober vinček sta poslušalce podkorajžila toliko, da bi bili koj pripravljeni, udariti na to vražje brezvestno in po volčje podivjano in krvoločno gospodo.

Ženski spol se ni zmenil toliko za politiko, tega je le skrbelo, kaj bo z novo vero, v katero šunta in napeljava neznanec, ki se je vgnezdil pri cerkvi na Dobležičah. Skraja se je držal le grajskih, sedaj že lazi po kmetih. Njegovi nauki so tako bogokletni, da ne prizanaša s psovskami ne Mariji, ne svetnikom, ne sv. maši in najbolj pa blati rimskega papeža. Ljudje ga ne poslušajo radi, a iz hiše se ga ne upa nobeden pognati iz bojazni pred valpetom ter beričem. Ker mu je neki nemški Luter: sv. maša, svetnik, Marija in papež, naj mu tudi ta da desetino, saj onih od graščine mu izročeni 10 kmetov krog Sv. Trojice v Dobležičah je priseglo, da ne bodo dali koroškemu bogokletniku niti enega žitnega zrna in niti za požirek vinskega mošta.

Nekoč so sprejeli v telesno stražo Francoza, ki je bil visok ter krasno raščen, ni pa razumel niti ene nemške besede. Radi izredno prikuptljive zunanjosti ga je poveljnik straže sprejel, povedal mu je pa, katera vprašanja stavlja kralj vsakemu novincu in mu je priporočal, naj se nauči odgovore čimprej na pamet in sicer naj odgovori na prvo vprašanje samo: 21 let, na drugo: Eno leto in na tretje: Oba.

Vojak se je brž naučil nemških odgovorov, saj so bili kratki.

Pri letni paradi je kralj pregledal tudi telesno stražo in si je dal pokazati novince, katerih dotlej še ni videl.